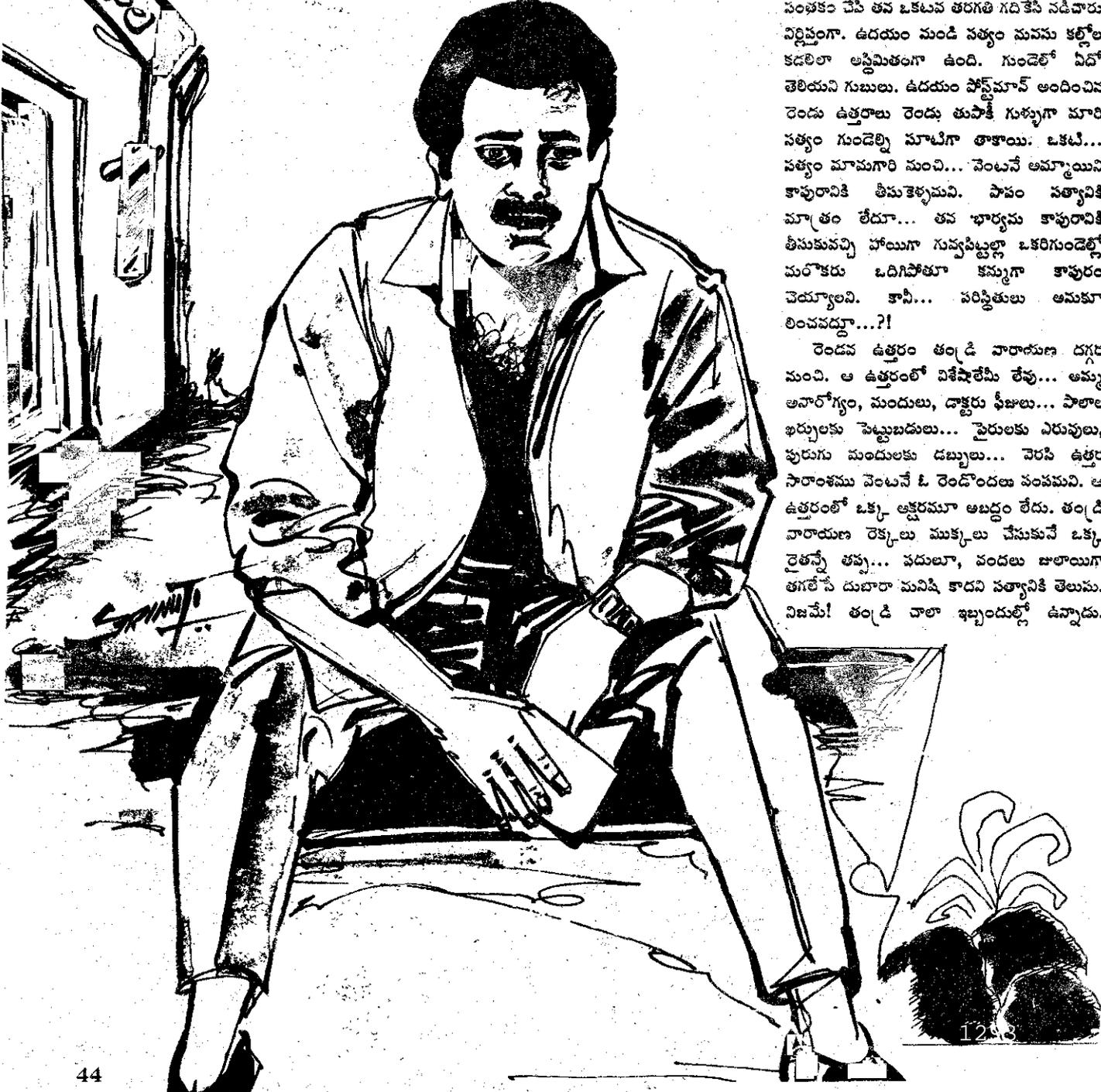

శ్రీమధుర్ సూ 'తొరుక్కో'

శ్రీమధుర్ సూ

గణ గణ గణ

గణ...

“మండల ప్రాథమిక పాఠశాల! గంట మోగింది. అంతవరకు బడి ముందు ఆడుకుంటున్న పిల్లలు బిల బిలమంటూ ఎవరి ఉరగతి గదుల్లోకి వారు పరుగులెత్తారు.

సత్యం మాస్టారు అటెండెన్సు రిజిస్టరులో సంభకం చేసి తన ఒకటవ తరగతి గదికేసి నడిచారు నిర్లిప్తంగా. ఉదయం నుండి సత్యం మనసు కల్లోల కడలిలా అస్థిమితంగా ఉంది. గుండెలో ఏదో తెలియని గుబులు. ఉదయం పోస్ట్‌మాన్ అందించిన రెండు ఉత్తరాలు రెండు తుపాకీ గుక్కగా మారి సత్యం గుండెల్ని సూటిగా తాకాయి. ఒకటి... సత్యం మామగారి మంచి... వెంటనే అమ్మాయిని కాపురానికి తీసుకెళ్ళమని. పాపం సత్యానికి మాత్రం లేదూ... తన భార్యను కాపురానికి తీసుకువచ్చి హాయిగా గుప్పెట్టుల్లా ఒకరిగుండెల్లో మొకరు ఒదిగిపోతూ కన్నుగా కాపురం చెయ్యాలని. కానీ... పరిస్థితులు అనుకూ లించనదూ...?!

రెండవ ఉత్తరం తండ్రి వారాయణ దగ్గర మంచి. ఆ ఉత్తరంలో వికేషిలేమీ లేవు... అమ్మ అనారోగ్యం, మందులు, డాక్టరు ఫీజులు... పాలాల ఖర్చులకు పెట్టుబడులు... ప్రైరులకు ఎరువులు, పురుగు మందులకు డబ్బులు... వెరసి ఉత్తర సారాంశము వెంటనే ఓ రెండోదణి సంపాదించి. ఆ ఉత్తరంలో ఒక్క అక్షరమూ అబద్ధం లేదు. తండ్రి వారాయణ రెక్కలు ముక్కలు చేసుకునే ఒక్క రైతన్నే తప్ప... పదులూ, వందలు జాలాయిగా తగలేనే దుబారా మనిషి కాదని సత్యానికి తెలుసు. నిజమే! తండ్రి చాలా ఇబ్బందుల్లో ఉన్నాడు.

కొడుకుగా... అందులోమా ఉద్యోగం వెంకటేశులవల్ల కొడుకుగా కష్టాల్లోనున్న తండ్రికి చేతనయినంత సాయం చెయ్యాలింది. పాపం... పర్యాటికే చెయ్యాలనే ఉంది... కానీ... సరిస్థితులు అనుకూలించ వద్దా...?!

ఒకటవ తరగతి గదిలో పిల్లలు గోంగోలగా అరుస్తున్నారు. అంతా కోలాహలంగా, ఆవంధ తరంగంతో ఉంది తరగతి గది.

'ఒరేయ్ చిన్న పాపం... చిన్న పాపం... చిన్న పాపం...' అల్లరి చేస్తున్న పిల్లలు సత్యం మాస్టారి రాక గురించి ఒకరినొకరు వాచురించు కుంటున్నారు.

'చిన్న పాపం' అన్న మాటకు సత్యం మనసు చిచ్చుకుంటుంది. కానీ క్షణాల్లో వర్ణకున్నాడు. 'నిజమే... పిల్లలంటున్న మాటకు నేనెందుకు బాధపడాలి. ఎలాగూ నేను చిన్నపాపం కదా!...' బాధపడుతున్న మనసును సముదా యించు కోవడానికి ప్రయత్నించాడు.

అవును. చిన్నపాపం, ఆ పాఠశాల విద్యార్థులు సత్యం మాస్టారికి పెట్టిన పేరు యధాక్షర సత్యం. సునత సహించిన ప్రభుత్వము వారు ఆ ఉపాధ్యాయునికి ప్రత్యేకంగా వాసుకరణం చేశారు. ఇతర అధ్యాపకుల నుండి వేరు చేసి అతన్నిక ప్రత్యేక వ్యక్తిగా పరిగణించారు. పాఠశాల పిల్లలకు 'చిన్నపాపం', ప్రభుత్వంవారికి 'ప్రత్యేకోపాధ్యాయుడు', కేవలం పేరేకాదు... జీతమూ ప్రత్యేకంగానే ఏర్పాటు చేశారు. సునత సహించిన ప్రభుత్వానికి ఏ అధికార మహాశయులు పెంచవచ్చో కానీ... ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయుల జీతం కేవలం మూడు వందల తొంభై ఎనిమిదిగా నిర్ణయించింది.

వారుగు వందలు కాదు... ఇప్పితంగా మూడు వందల తొంభై ఎనిమిదే!

సత్యం మాస్టారు తరగతి గదిలో అడుగు పెట్టాడు. 'గుడ్ మార్నింగ్ సార్' పిల్లలందరూ లేచి నిలబడి మాస్టారుకు వమస్తే చెప్పారు.

'గుడ్ మార్నింగ్...' కూర్చోండ్రా... పిల్లలంతా కూర్చున్నారు.

సత్యం మాస్టారు ఆటెండెన్స్ వేసి... క్రమంగా పాఠం చెప్పటంలో లీనమై పోయాడు. పిల్లల చదువునంద్యల్లో పడి... తన మనసును తొలుస్తున్న ఉత్సాహం గురించి తాత్కాలికంగా మరిచి పోయాడు. సత్యం మాస్టారు క్లాసంటి పిల్లలకు చెప్పలేనంత ఇష్టం. కారణం... ఎవరో కొట్టాడు, తిట్టారు. పైగా ప్రేమగా బుజ్జగించి మరి చెబుతాడు పాఠాలు. ఇక కథలు పఠే పఠే... పిల్లలకు కాపలపిచ్చు.

అందుకే ఆ పాఠశాలకు సచ్చిన అడువెంట్లోనే సత్యం మాస్టారు ఇటు విద్యార్థుల్లోనూ అటు తల్లిదండ్రులలోనూ మంచి పేరు సంపాదించారు. సత్యం మాస్టారి సేవలను పిల్లలూ, పెద్దలూ

వర్యాయపదం

సం

జయ్ దత్, స్వాంధర్ హోటల్ దగ్గర ఉన్నప్పుడు దాదాపు నాలుగువేల ఒకదాని కోకటి వర్యాయపదాలు ఆయన కూచున్నాయి. (డగ్స్), (డీంక్స్), భార్యతో విడాకులు, ఎకె పిప్సీక్స్ కలిగి ఉన్నాడనే ఆరోపణతో జైలుపాలు, విడుదలకావడం ఇన్ని ఉన్నా సంతోషం దత్ కు క్రేకే ఏమీకాదు తగ్గలేదు. హోట్ మోడల్ చిత్రరంగాల్లో సంతోషం కలిపి ఓ

మంది అతని అభిమానులు గుమ్మిగూడి సంతోషం చూడాలని నివాదాలు ఇచ్చేవరికి సంతోషం ఆ హోటల్ భాల్సానికి వెళ్ళి హోయ్ అంటూ చేయి ఉపేక్షా వచ్చాట్ట. సంతోషం నిజ జీవితంలోగానీ, తెరమీద గానీ ఖల్ నాయక్ అయినా అతని అభిమానులకు అనేక పట్లవచ్చు మాట.

గుర్తించినా ప్రభుత్వం వారు గుర్తించరే...?!

సత్యం ఎం.పి చదివాడు. ఆ తర్వాత డి. ఇ.డి చేశాడు. చదువు పూర్తయిన తర్వాత కనిపించిన ప్రతి ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేశాడు. వచ్చిన ప్రతి ఇంటర్వ్యూకూ హాజరయ్యాడు. రిజర్వేషన్లు, డిక్షనరీలు, ఉత్తరాలు... సామాన్యలకు ఉద్యోగాలను గగన కుసుమాలగా మార్చేశాయి. తండ్రి వారాయలు ఎన్నో ఆశలతో, ఉపాసలతో అష్ట కష్టాలు పడి కొడుకును చదివించారు. కొడుకు మంచి చదువు చదివి, పెద్ద ఉద్యోగం చేసి, రెండు చేతులా సంపాదించి ఈ కుటుంబాన్ని, వృద్ధాప్యంలో తనను... అడుకోకపోతాడో అన్నదే వారాయల ఆశ.

వారాయల ఆశలకు అర్థం ఉంది, తండ్రిగా వారాయల ఆకాంక్షలకు ఓ పునాది ఉంది. కానీ... సత్యం తండ్రి ఆశలనూ, ఆకాంక్షలనూ వెరవేర్చగలడా? ఆ బీద తండ్రి మనసుకు న్యాయం చేశారా గలడా?

విరుద్ధంగా సత్యం అనుభవం రెండు సంవత్సరాలను దాటి మూడవ సంవత్సరంలోకి ప్రవేశించింది. ఉద్యోగావ్యవహారం ఎండమావుల వేటుగా పరిణామం చెందింది. మునిపిపాలిటీలు, జిల్లా పరిషత్తులు, ప్రైవేట్ కార్యాలయాలు, ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలూ... ఎందులోనూ సత్యానికి ఏ ఉద్యోగమూ రాలేదు. పాపం... సత్యం సాధ్యమయినంత వరకు... తన ఉద్యోగం కొరకు ఆశతో, అర్హతో ఎదురుతెచ్చులు చూపి తన తండ్రికి ఎదురు పడకుండా తప్పించుకుని, తలవంచుకొని... కాపగ్రస్తులలో, వేదాంతిలా నిర్వికారంగా, నిర్లభంగా బ్రతుకీడుస్తున్నాడు.

సత్యం... ఒక వ్యక్తికాదు. ఈ దేశంలోని అక్షరాది విరుద్ధంగా యువకులకు ప్రతిక.

ఉపాధ్యాయ ఉద్యోగాల మీద ఆశతో టి.టి.సి, డి.ఇ.డి, యం.ఇ.డిలు చదివిన విరుద్ధంగా ఉపాధ్యాయుల సంఖ్య కూడా కాలంలో పాటు గణనీయంగా పెరిగింది. వారందరి పూర్వయా లలో... ఉపాధ్యాయ విద్యామాతాశాలను కావాలని తాల్పారం చేస్తున్న ప్రభుత్వంపై తీవ్ర ఆసంతోషి జ్యాలలు భగ్గుమన్నారు. అదనుకోసం కామకున్న ప్రతి వక్తలు నమస్కమం 'ఓజీకీయం' చెయ్యటానికి సిద్ధమయ్యాయి. విరుద్ధంగా ఉపాధ్యాయులలోని ఆసంతోషి జ్యాలలను పరిక ఉపేక్షిస్తే... అని పెనుమంటలుగా మారి ఈ ప్రభుత్వాన్నే మనీ చెయ్యగలవని భావించిన పాలిటలు కళ్ళు తెరిచారు. అధికారులతో మంతనాలా చేశారు. మంత్రులు మంత్రాంగాలూ చేశారు. అందరూ ఒక్క విషయంలో మూతం స్పష్టంగా వికీతం విందారు. వెంటనే విరుద్ధాల పూర్వయాల్లో రగులు కుంటున్న అగ్ని జ్యాలల మీద చచ్చున ఇప్పిచిచ్చు వల్లాలని వికగ్రీవంగా తీర్చానించారు.

అదిగో... అప్పుడు ప్రభుత్వం మనీష్యంలో ఓ మెరుపు మెరిపింది.

ఆ మెరుపు పేరు 'ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయుడు'!

ఆ ఉద్యోగికి జీతం మూడు వందల తొంభై

ఎనిమిది...

మొత్తం ఖాళీల సంఖ్య ఇరవై ఒక్కవేలు...

అంతే ఖాళీల సంఖ్యను చూసి ఆవంధం కలిగినా... జీతంలోని అంశలను చూసి విరుద్ధంగా ఉపాధ్యాయుల గుండెలు గుల్లిబుచ్చుతున్నాయి. గుప్పెడు రూకలతో పడికెదైనా మాకలు రాని ఈ రోజుల్లో... ఆ జీతంతో ఓ కుటుంబ బ్రతుకు నెళ్ళిడితులు మంటే మాఫలా!

విరుద్ధంగా ఉపాధ్యాయుల పూర్వయాలోని

●○ జనారణ్యంలోకి పునరాగమనం

బింది పోటు మహారాణి స్వేచ్ఛా ప్రపంచంలోకి అడుగుడింది. అయితే ఆమెను కేన్సర్ చుట్టుముట్టింది. 11 ఏళ్ళ కారాగారవాసం అనంతరం 37 ఏళ్ళ ఫూల్స్ సుప్రీంకోర్టు ప్రసాదించిన వెర్లో మీద విడుదల కావడంతో ఒక చీకటి ప్రపంచంలో నుండి మరో జనారణ్యం

అసంతృప్తిని, ఆలోచనలను పసిగట్టింది ప్రభుత్వం. వెంటనే తన ఉదార బృందను వైశాల్యాన్ని మరునాటి ప్రతికల నిండా ప్రముఖంగా ప్రకటించింది. 'ఈ జీతం కేవలం తాత్కాలికమే... క్రమంగా అందరూ ఉపాధ్యాయులను పూర్తి జీతంతో రెగ్యులర్ చేస్తామని'...

'హమ్మయ్య'... నిరుద్యోగ ఉపాధ్యాయులు తృప్తిగా నిట్టూర్చారు.

వేలాదిమందితో పాటు సత్యంకూడా 'ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయ' ఉద్యోగాలకు దరఖాస్తు చేశాడు. ప్రాథమిక పరీక్షలు, ఇంటర్వ్యూల తరగినమూ జరిపి ఉద్యోగం ఇచ్చారు... ఎక్కడో మాలాయాలై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఓ మండల ప్రాథమిక పాఠశాలలో 'ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయునిగా'

సత్యం తండ్రి కళ్ళు ఇన్నేళ్ళకు అనందంగా మెరిశాయి... తన ఆశ నెరవేర బోతున్నందుకు, తన కలలు కల్లలుగానందుకు.

'ఒరే సత్యం... టీచరు పనటకదా... జీతం ఎంతిస్తారురా...'

సత్యం గుండెలు రుల్లుమన్నాయి. అయినా తప్పదు... చెప్పక తప్పించుకోలేదు. తప్పు చేసిన వాడిలా తలవంచుకుని తనకు రాబోయే జీతం చెప్పాడు.

'అ!... అదేంబ్రా... అంత తక్కువ జీతమా?...'

నారాయణకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ధరలు మండిపోతున్న ఈ రోజుల్లో అంత తక్కువ జీతంగల ప్రభుత్వోద్యోగులుంటారన్న వింత విషయాన్ని నారాయణ ఊహించలేక పోతున్నాడు.

స్పెషల్ టీచర్ గా ప్రాథమిక పాఠశాలలో చేరాడు సత్యం. చేరిన రోజే జీవితంలో మరిచిపోలేని అవమానం ఎదురైంది సత్యానికి.

ఊబిలోకి ప్రవేశించినట్లయింది. 70కి పైగా నేరాలుచేసి, స్వచ్ఛందంగా లొంగిపోయిన ఫూల్స్ 'ప్రభుత్వమే తన వాగ్దావాన్ని నిలబెట్టుకోలేక పోయిందని' సృష్టికరించింది. పురుషస్వామ్యం రాజ్యమేలుతున్న ఈ నమాజంలో మహిళకు కవిన వ్యక్తిత్వం ఉండటానికైనా అవకాశం ఎక్కడుందని నిలదీసి ప్రశ్నిస్తోంది.

ఇరవైయేళ్ళ ప్రాయంలోనే, తన కుటుంబానికి తీరివి అన్యాయం జరగగా తుపాకీ చేతబట్టిన ఫూల్స్ మహిషాసురమర్ధినిలా వ్యవహరించింది. విచక్షణ చూపడం అవివేకం, అసమర్థత కాగలదని నిర్ణయించుకున్నది. 1981, ఫిబ్రవరి 14వ తేదీన కామ్యూర్లోని బహుమాయి నదీ తీరంలో 20 మంది తూర్పును ఏకబిగిన యమపురికి వంపించడంతో ఫూల్స్ గాధాలహరి క్షైమాక్స్ చేరుకున్నది. ప్రస్తుతం రాజకీయాలకు దూరంగా ఉండాలన్నదే ఫూల్స్ ఆలోచన!

'రాజయ్యా రా... నిమ్మ నీ తరగతి పిల్లలకు పరిచయం చేస్తాను...' హెడ్మాస్టర్ రాఘవరెడ్డి సత్యాన్ని ఒకటవ తరగతి గదికి తీసుకువెళ్ళాడు.

'ఒరే పిల్లలూ! ఈయన మీ! కొత్త మాస్టారురా. ప్రభుత్వం మీకోసం ఇప్పుడు కొత్తరకం టీచర్లను పేసిందిరా. మన బళ్ళనున్న పెద్ద సారులకు వెలకు రెండు మూడు వేలు జీతం ఇస్తే... ఈ కొత్త సారుకు వెలకు నాలుగు వందల ఇస్తారా...'

'ఈ సారు చిన్న సారా సారా...' ఒక్క కుర్రవాడు లేచి అడిగాడు. పిల్లలందరూ గొల్లన నవ్వారు. హెడ్మాస్టరు కూడా వారితో ప్రతికలపటంతో పిల్లలు కేట్రేగిపోయి కోలాహలంగా నవ్వారు. సత్యం సిగ్గుతో చితికి పోయాడు. అవమానంతో దహించుకు పోయాడు. ఒక్కసారిగా కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. హెడ్మాస్టర్ ప్రసర్రన మీద మనసు కుత కుత ఉడికి పోయింది. కానీ... ఏమీ చేయలేక తల వంచుకు నిలబడ్డాడు.

'సారీ... మానాన్న కంటే కూడా తక్కువ సారీ ఈ చిన్నసారు...' ఓ అబ్బాయి లేచి

ఖర్చిఫే

“ఈ రోజు పేసర్లో వార్తని చూశామా?” అడిగాడు గిరిని బాబు.

“లేదు... నిమంది పేసర్లో!”

“ఋణ మంత్రిగారు విమానమెక్కుతూ సీట్లు దొరకవని కిటికీలో నుండి సీటు మీద కర్చిఫే వేసాడట!”

ఎమ్. వెంకట్, (భద్రాచలం)

అడిగాడు. ఆ అబ్బాయి ఆ స్కూల్ వాచ్మాన్ అప్పన్న కొడుకు. వాచ్మాన్ అప్పన్న ఆ బడికి ఫ్యూన్, గార్డన్, స్వీపర్, వాచ్మాన్... అన్నీ అప్పన్న జీతం వెయ్యి రూపాయల వైనే...!

‘అంతే కదరా... మన ఫ్యూన్ అప్పన్నకు వెయ్యి వైనే ఇస్తారు... మరి మీ చిన్న సారుకు... నాలుగు వందలేగా...’

మళ్ళీ పిల్లలు పగలబడి నవ్వారు.

సత్యం హెడ్మాస్టర్ పంక నిశ్చేష్టుడై చూస్తుండి పోయాడు. చదువుకున్న అదీ చదువులు చెబుతున్న ఉపాధ్యాయులలో కూడా ఇంతటి నీచ మనస్తత్వం గల వాళ్ళుంటారంటే... సత్యానికి ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

ఒక్క హెడ్మాస్టర్ సుంచేకాక సాటి ఉపాధ్యాయుల నుండి కూడా సత్యం ఎన్నో అవమానాలను, ఇబ్బందులను ఎదుర్కొన్నాడు. ఈ రెండు సంవత్సరాల కాలంలో సత్యం ఓ మనసున్న మనిషిగా ఎన్నోమార్లు చచ్చిపోయాడు. ఓ ప్రభుత్వ ఉద్యోగిగా మరెన్నోసార్లు అవమానంతో నిశ్చేష్టుంగా నిలుపునా దహించుక పోయాడు.

ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయునిగా రెండు సంవత్సరాల సర్వీసు పూర్తి చేసుకున్నా... రెగ్యులర్ టీచర్ గా ప్రమోషన్ రాలేదు సత్యానికి. ఒక్క సత్యమే కాదు... వేలాది మంది అలానే బ్రతుకిడు స్తున్నారు. చాలీ చాలని జీతంతో... విరాళనూ, నిస్సహాయ మోసుకుంటూ. ఎక్కడో కేవలం కొన్ని వదుల మందిని మాత్రం రెగ్యులర్ టీచర్ గా ప్రమోట్ చేశారు... ప్రభుత్వ ప్రవారం కోసం.

ఠంగ్... ఠంగ్...

రెండు గంటలు కొట్టాడు ఫ్యూన్ అప్పన్న. విద్యార్థులకు ఓ నదీ హేను నిమిషాల విరామం...

సత్యం మాస్టారు క్లాసురూమ్ లో నుండి బయటకు వచ్చాడు. తలంతా దిమ్ముగా ఉంది. ఎప్పుడో తప్ప ఇంటర్వెలో స్టాఫ్ రూమ్ కేసి పోడు సత్యం. కారణం... అక్కడి ఉపాధ్యాయుల్లో ఎవరో ఒకరు తన గుండెలకు తాకేలా సూటిగా మాలల ఈటెల్లు నేర్చుగా విసరగలరు. స్కూలు ఆవరణ బయట ఓ చిన్న టీ హోటలుంది. టీ త్రాగు దామని అలు వడిచాడు సత్యం.

“ఇదిగో సత్యం... నిన్నేనయ్యా... పిలుస్తున్నా అలా వినిపించుకోకుండా పోతావేం... టీ త్రాపించమని అడగమలేవయ్యా బాబూ...” శంకరరావు మాస్టారు వడివడిగా వచ్చి సత్యాన్ని కలిశాడు.

“సారీ సర్... గమనించలేదు... రండి టీ త్రాగు దాం...”

“నీతో ఇర్దు పెట్టించటం పాపం గదయ్యా... అసలే నీ కొచ్చేదెంత? పైగా ఇలా టీ కాఫీలకు ఆ కాస్తంతా ఇర్దు చేయిస్తే...” శంకరం గారి

మాటలు ములుకుల్లా సత్యం పూదయంలో గుచ్చుకుంటున్నాయి.

బూ... పైకి సానుభూతి... ఆ సానుభూతి వెనుక అవహేళన...

'అవునోయ్ సత్యం... ఆ మధ్య ఏదైనా ఇల్లు చూడమన్నావుకదా కాపురానికి. మొన్ననే మా ఏదిలో ఓ ఇల్లు ఖాళీ అయ్యింది. మార్దామా. అయినా ఎన్నెళ్ళిలా బలవంతపు బ్రహ్మచర్యం... ఆ అమ్మాయి అక్కడ, నువ్విక్కడ. పెళ్ళయిన క్రాతలోనే ఆడపిల్లలా పుట్టింట్లోనే 'గాలికి' వదిలెయ్యటంతో ఎంతైనా ప్రమాద ముందోయ్...' సత్యం ఇప్పించిన టీని ఆనందంగా చప్పరిస్తూ శంకరరావుగారు సత్యం వ్యక్తిగత జీవితంలోకి రాకెట్ స్పీడుతో వొచ్చుకు పోతున్నాడు.

అవును, సత్యం కాపురం పెట్టటానికి తగిన ఆదై ఇల్లు గురించి ఓ నాలుగునెలల క్రిందట శంకరంగారి సలహా అడిగాడు. సత్యానికి పెళ్ళయి అప్పటికే ఓ సంవత్సరం గడిచిందామే మరి! అయినా ఈ గౌరెతోక ఉద్యోగంతో సంసార మంటూ పెడతే ఆదై ఇంటికి ఏమివ్వాలి?... పాలు పెరుగు మాటేమిటి? ఇంటికి వెచ్చాల మాటేమిటి? వంట చెరుకు మాటేమిటి?... అన్నీ సమస్యలే. ప్రతి సమస్యకూ పరిష్కారం దాఖ్యే... ఒంటరి పక్షికి తనకే బొటా బొటాగా సరిపోతుంది జీతం... మరలాంటప్పుడు భార్యను కాపురానికి తీసుకువచ్చే...?!

అందుకే సత్యం కాపురం ప్రతిపాదన విరమించుకున్నాడు.

కానీ... ఓ నెలక్రిందట సత్యం అతారింట్లోకి వెళ్ళాడు భార్యను చూద్దామని, ఆ రాత్రి సత్యంభార్య సత్యాన్ని చూసి చిన్నపిల్లలా బాపురుమని ఏడ్చింది. సత్యం గుండెలు గుభేలుమన్నాయి ఏం జరిగిందోనని.

'ఏమండీ! ఇంక నేనిక్కడ ఉండలేనండీ... ఇప్పటికే మన పెళ్ళయి సంవత్సరం గడిచింది. మట్టు పక్కలనున్న అమ్మలక్కలంతా నన్ను వదిలి పెట్టారని... అందుకే కాపురానికి తీసుకుపోవటం లేదని... మీరు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకో దోతున్నారని... ఇలా రకరకాలుగా వాళ్ళానిస్తూ నన్ను చిత్రపథ చేస్తున్నారండీ... ఏమండీ... మంచి ఇల్లు దొరకకున్నా ఫరవాలేదు. ఏ ఇల్లయినా సర్దుకుందామండీ... దయచేసి నన్ను ముందు ఈ సరకాన్నుండీ బయట పడ వేయండి...'

సత్యం మనసు కరిగి కన్నీరయ్యింది. మళ్ళీ రెండునెలలు గడిచాయి. అందుకే సత్యం మామగారు ఈ రోజు మళ్ళీ ఉత్తరం రాశారు. అమ్మాయిని వెంటనే కాపురానికి తీసుకు వెళ్ళమని...

"సర్... సాయంకాలం ఆ ఇల్లు చూద్దాం రెండీ..." ఇద్దరూ లేచారు.

●●వస్త్రధారణలో రికార్డు

ఒకే సినిమాలో నోరో షోరోయిల్లకు అధిక సంఖ్యలో డ్రెస్లు వాడటమనేది హిందీ చిత్ర నిర్మాణాలలో ప్రారంభమై పోటాపోటీలు పెరిగాయన్న సంగతి తెలిసిందే! గతంలో మాదురీ దీక్షిత్ 'దిల్ తేరా ఆషిక్' చిత్రంలో 42 కాస్ట్యూమ్స్, శ్రీదేవి 'అంహా'లో 60, 'వాందిని' లో 65 కాస్ట్యూమ్స్, రేఖ 'ఘర్'లో 42 డ్రెస్లు వేసి ప్రేక్షక మహాశయులను తనమయత్వ పరచగా, ఆ రికార్డులన్నిటిని బ్రద్దలు కొట్టిన ఘనత ప్రస్తుతం జుహీచావ్లా 'దార్' సినిమాలో వీలయినంత ఎక్కువ సంఖ్యలో అంటే 70 కాస్ట్యూమ్స్ ధరించి ప్రేక్షకుల్ని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసి ఓ కొత్త రికార్డు సృష్టించింది. నటనాపరమైన విలువలు ఎలా ఉన్నా,

కవినం కాస్ట్యూమ్స్, హెయిర్ స్టయిల్స్, అవుట్ డోర్ షూటింగ్స్ విషయాల్లోనైనా ఘనత సాధిస్తున్న మన భారతీయ సినిమా ప్రగతికి జేబేలు వలుకుదామా?

రంగ్... అప్పన్న బచ్చో గంట కొట్టాడు. పిల్లలకు రకరకాల వసులు పురమాయించి... కిటికీలో నుండి శాన్యాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు సత్యం. మనసంతా దిగులుగా, వీడరగా ఉంది. ఉత్సాహం, హుషారు, ఆనందం... అన్న పదాలకు అర్థాలే మరిచిపోయాడు సత్యం. ఈ మధ్య కాలంలో, ఎప్పుడూ ఏదో దిగులు, ఏదో ఆశాంతి.

రెండు నెలల క్రిందట విత్తనాల కోసం... అర్జంట్ అంటే రెండు వందలు పంపాడు సత్యం... తన జీతంలోంచి కాదు, అప్పు చేసి. ఆడపాదపా తండ్రి దబ్బుకోసం ఉత్తరం వ్రాస్తుంటాడు. అలాంటప్పుడు ఎక్కడయినా అప్పు చెయ్యక తప్పేది కాదు సత్యానికి. మళ్ళీ ఇప్పుడు పురుగు మందులు కొరకు రెండు వందలు పంపమన్నాడు తండ్రి.

రెండు వందలు!

■ అత్తగారు వస్తోందని
 "నెల నెలా కొనే దోమల మందు ఈనెల తీసుకోలేదేం సార్..." షాపువాడు ప్రశ్నించాడు మబ్బారావుని.
 "ఏం రేదోయ్... ఈ నెల మా అత్తగారొస్తుంటేను... తీసుకోలేదు!"
 యం.డి. ముతహార్, (ఘమ్మం)

జీతంలో సగం...!! ఇప్పటికే వాలామంది టీవర్ల దగ్గర అప్పు తీసుకున్నాడు. అలా అప్పు తీసుకోవటం వలన తను వారి ముందు మరి మోవమై పోతున్నాననీ తెలుసు... అయినా తప్పదు. ఎప్పటికయినా ప్రమాషన్ రాక పోతుందా...!

ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయుడి మంచి ఉపాధ్యాయుడిని కాకపోతానా...!! సత్యానికి... ఒక్క పత్యానికే కాదు... ఇలాటే వేవేల శాస్త్రగ్రస్తులందరికీ ఇదే ఆశ.

గార్డెన్లో చేట్లకు నీళ్ళు పోస్తున్న ప్యూన్ అప్పన్న సత్యం దృష్టిలో పడ్డాడు. మనసులోని ఒక సమస్యకు తాత్కాలికంగా సమాధానం దొరికి నట్లయ్యింది.

గణ గణ గణ... బడి గంట మోగింది. సత్యం తరగతి గది నుండి బయటకు వచ్చాడు. పిల్లలు ఆనందంగా కేరింతలు కొడుతూ ఇళ్ళకు పోతున్నారు... ఎంత ఆనందమో!

"అప్పన్నా...!"
 "సార్ పిలిచారా..." వివయంగా దగ్గరకు వచ్చాడు. అప్పన్నలో ఎంత వినయం... మరెంతో కార్యదీక్ష. సత్యం ఆ బడికంతటికీ అప్పన్నలో మాత్రమే మనసున్న మనిషిని చూశాడు.

'ఓ చిన్న సాయం చెయ్యగలవా... డబ్బులు చాలా ఇబ్బందిగా ఉందంటూ ఓ రెండు వందలు తప్పక పంపమని ఉత్తరం వ్రాశాడు నాన్న... అప్పన్నా నీవిప్పుడు సర్దుతే జీతాల రోజే తిరిగి ఇచ్చెయ్యగలను... దయచేసి సర్దగలవా అప్పన్నా...' అడుగుతున్నంత సేపూ సత్యం

●● చవులూరించే సమయం

1960

దేశంలోని 'సీడం అండ్ ఫ్లెయిర్' సంస్థచే ప్రభావితమైన 'లండన్ ఫ్యాషన్ వీక్' వారు మోడలింగ్లో కొత్తపుంతలు త్రొక్కారు. కొంతమంది విఖ్యాత బిటిష్ డిజైనర్లు పారీస్, మిలన్లకు తరలివెళ్ళినా, బిటిష్ ఫ్యాషన్ల రంగం నిత్యనూతనత్వాన్ని సంతరించుకున్నది. వేస్ట్ కోట్ల మీద జాకెట్లతో కలిసిఉన్న స్వచ్ఛమైన జరితో ట్రాజర్ సూట్ను రూపొందించిన

డిజైనర్ వేరు కరోలీన్ చార్లెస్. మరో డిజైనర్ డేవిడ్ ఫ్రెడర్ తన వ్యజనాత్మక కళకు మరిన్ని మెరుగులు పెట్టి, అందచందాలను జోడించాడు. వీరిరువురూ బిటిష్ ఫ్యాషన్ల రంగానికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతిని సంపాదించి వెదుకున్నారు.

గొంతులో ఏదో లజ్జ, మరేదో న్యూనతాభావం. "అట్లాగే సార్... సాయంత్రం మీ గదికి తెచ్చి వస్తాను..." "హమ్మయ్య..." సత్యం కళ్ళు నిండా అప్పన్న పట్ల కృతజ్ఞత. ఆ సాయంకాలం... శంకరరావు మూస్తారు చెప్పిన ఇల్లు చూశాడు. రెండు గదుల ఇల్లు. ఫరవాలేదు... ఇల్లు చిన్నగా ఉన్నా వసతిగా ఉంది. సత్యానికి బాగా నచ్చింది. "అద్దెంతండి..." "రెండు వందలు..." "ఆ..." సత్యం వారు వెళ్ళబెట్టాడు. 'అంటే నా జీతంలో సగమున్నమాట... అద్దెకే సగజీతం పోతే... ఆ మిగిలిన సగంలో ఇద్దరం బ్రతకటం ఎలా...!!" సత్యం ఓ వారం రోజులపాటు ఇంటికొసం డిశరంతా గాలించాడు. ఆ గ్రామం ఈ సుధ్యే మండల ప్రధాన కేంద్రం కావడంతో కొన్ని కొత్త ఆఫీసులు, కొందరు కొత్త సిబ్బంది వచ్చారు. దాంతో అద్దెలు ఒక్కసారిగా రెండింతలు పెరిగాయి. కనీసం ఓ అరవై, డెబ్బయ్యే రూపాయలతో ఓ చిన్న ఇల్లు దొరికినా ఎలాగో సర్దుకుంటామని తెగ ప్రయత్నించాడు; కానీ... లాభం లేకపోయింది. ఫ్లాఫ్ రూంలో... "చినుయ్యా... ఇల్లు దొరకలేదా...?" "అయినా మరీ అంత తక్కువ అద్దెలో ఎలా దొరుకుతుందయ్యా..." "అలాగాకుండా ప్రభుత్వమువారే ఓ సనిచేసి ఉండాలింది. ఈ ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయులు తమ జీతాలతో ఎలాగూ అద్దె ఇళ్ళల్లో కాపులాలు ఎప్పటికీ వెలగబెట్టలేరు కాబట్టి... స్కూలు కాంపౌండులోనే ఓ చిన్న గుడిసె నేయించి ఉచితంగా ఇచ్చి

ఉండాలింది...! ఆ "విలువైన బోకుకు" టేవర్లందరూ సగంబడి వచ్చారు. సత్యం మళ్ళీ మళ్ళీ మవిషిగా చచ్చాడు. ఆ సాయంకాలం... సత్యం నిరాశగా తలవంచుకుని స్కూల్ ఆవరణ దాటుతున్నప్పుడు 'సార్' అన్న పిలుపు విని తలెత్తాడు. ఎదురుగుండా వినయంగా, ప్రేమగా ఫ్యూన్ అప్పన్న. "సార్... మీరేమి అనుకోక పోతే వాదో చిన్న మాట..." "చెప్పు అప్పన్నా ఫరవాలేదు..." "సార్... మీరు ఓ వారం, పదిరోజులపైండి అద్దె ఇంటికొసం ఎంతో తివ్వలు వదులుతున్నారు కదా సార్..." "అవును అప్పన్నా... వెదుకుతూనే ఉన్నా..." "సార్... మీరు మరోలా అనుకోకపోతే... మా ఇంట్లో ఉండండి సార్... ఛాకు మరో కొట్టం ఉంది... నేను ఆ కొట్టంలోకి మారిపోతాను... అద్దె ఇంతని చెప్పను సార్..." మీ ఇద్దరం వచ్చినంత ఇవ్వండి. అమ్మగారిని కాపులానికి తెచ్చుకోండి సార్. మీరీ మధ్య మరీ దిగులుగా కనిపిస్తున్నారు... మిమ్ముల్లా మాడలేకున్నాను సార్..." అప్పన్న మాటలకు సత్యం కదిలిపోయాడు. అప్పన్న చూసిస్తున్న ఆప్యాయతకు సత్యం మనసు ఆర్త్రమయ్యింది. అప్పన్న మాటల్లో ఓ క్రొత్త అర్థమూ, గమ్యము కూడా స్ఫురించాయి సత్యానికి. 'వెయ్యిరూపాయలపైనే సంపాదిస్తున్న అప్పన్నే... సొంత ఇల్లు వదిలి కొట్టంలోకి మారిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉంటే... మా... తనకు చేతకాకున్నా ఇంకా ఎందుకీలా అద్దెఇల్లే కావాలని

మూర్ఖంగా అనుకుంటున్నాడు. తను ఈ ఉద్యోగం కాని ఉద్యోగంలో చేరినప్పట్టుంది సొందిన, సొంతున్న అనమానం ముందు ఓ గుడిసెలో కాపురముండటం పెద్ద అవమానమూ కాదు... అవదారం అంతకన్నా కాదు..." "సత్యం ఓ స్థిరమైన నిర్ణయానికి వచ్చాడు. 'అప్పన్నా... నీ మనకు విశంగా వననితం. చదువులేకున్నా వీలోనున్న సంస్కారానికి... కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవటానికి కూడా నాకు మాటలు రావటం లేదు అప్పన్నా...' సత్యం కంతం బొంగురు బోయి, కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. "అప్పన్నా! నీ మాట కొదవను... కానీ వాదో చిన్న సరణు..." "చెప్పండి సార్..." "అప్పన్నా! నీవు నీ ఇంట్లోకి ఉండు... నేనే కొట్టంలో ఉంటాను..." "మీరు సార్... కొట్టంలోకి..." అప్పన్న ఆళ్ళ ర్యంతో వారు వెళ్ళబెట్టాడు. "అవును అప్పన్నా... సార్ గా మారిం తర్వాత కొట్టంలో నుండి ఇంట్లోకి మారతాను... ప్రస్తుతానికి "చిన్న సారు"నే కదా... మీ కొట్టం నాలు..." "సార్..." "కాదు... చిన్న సార్" అప్పన్న ఆర్త్రంగా సత్యాన్నే చూస్తూ తలా డించాడు. సత్యం మూస్తారులో అప్పన్నకు తన తమ్ముడు కచ్చిస్తాడు. అప్పన్న తమ్ముడు పుల్లన్న అప్పకట్టలు పడి ఎమ్మె.బి.యిడి చదివి... ఎక్కడో రెండువందల కిలోమీటర్ల దూరంలో... ఇలానే... సరిగ్గా ఇలానే ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయునిగా నిరంతర జీవన సమరం చేస్తూ... ఆ సాయంత్రం... 'మరో రెండేళ్ళలో ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయులు లందర్నీ క్రమబద్ధం వెయ్యటానికి ప్రభుత్వం వారంగీకరించారు. తొలి విడతగా ఓ వంద మందిని వచ్చే నెలలో క్రమబద్ధం చేస్తారు... 'రేడియో ప్రాంతీయ వార్తలు ప్రభుత్వం వారి ఉదార పౌదయాన్ని వివరిస్తున్నాయి. వేలాది మంది చిరుద్యోగులలో నుండి ఓ వందమంది ఉద్యోగులుగా సదోవుతి సొంద బోతున్నారు! మిగిలిన వారు కేవలం ఇంకా రెండేళ్ళు మాత్రమే నిరీక్షించాలి!! ఈ మధ్యకాలంలో మరింత మంది చిరుద్యో గులకు చిరుద్యోగులుగా సరిగణనం!! ఆ చిరుద్యోగులు ఉద్యోగులుగా మారటానికి సుదీర్ఘ నిరీక్షణం!! ఓ ప్రత్యేక ఉపాధ్యాయులవలెదే కాపగ్రస్తులా! మీ శాసనముకీకీ మీరింకా ఎన్నాళ్ళిలా... కాదు కాదు ఎన్నేళ్ళిలా మనో తనమ్ము చేస్తారు...?!